

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 16Csp/55/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1216208217
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Gabriela Chudovská
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2019:1216208217.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v konaní pred sudkyňou Mgr. Gabrielou Chudovskou v právnej veci žalobcu: ERFIN, s.r.o., so sídlom Záhradnícka 74, Bratislava, IČO: 36 766 194, právne zast.: Advokátska kancelária JUDr. Andrej Struhár, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, proti žalovaným: 1/ H. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom W. nad S., t.č. bytom Y. II XX/XX, W. nad S., 2/ A. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom W. nad S., t.č. bytom A. hájom XXX/X, W. nad S., 3/ M. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom W. nad S., t.č. bytom N. XXX/XX, W. nad S., 4/ V. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom W. nad S., t.č. bytom A. hájom XXX/X, W. nad S., o zaplatenie 2.356,08 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaní 1/ až 4/ sú povinní spoločne zaplatiť žalobcovi sumu 2.356,08 Eur, s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne z tejto sumy od 19.06.2015 do zaplatenia, a to tak, že žalovaní 1/, 2/ a 3/ sú povinní tento dlh zaplatiť každý v rozsahu 1/4 dlhu a žalovaná 4/ je povinná k úhrade tohto dlhu v rozsahu 1/1 dlhu.

Plnením tejto povinnosti žalovanou 4/ zaniká povinnosť zvyšných žalovaných 1/, 2/ a 3/ plniť v rozsahu takto poskytnutého plnenia. Plnením tejto povinnosti každým zo žalovaných 1/, 2/ a 3/ zaniká povinnosť žalovanej 4/ plniť v rozsahu takto poskytnutého plnenia.

Žalobca má proti žalovaným 1/ až 4/ spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 13.05.2016 domáhal pôvodne od žalovaných 1/ a 2/ (H.) spoločne a nerozdielne zaplatenia sumy 2.356,08 eur s úrokom z omeškania 5,05% ročne z tejto sumy od 19.06.2015 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobu skutkovo odôvodnil tým, že žalobca je výlučným vlastníkom bytu č. 63 na 10. poschodí, vo vchode 4 bytového domu súp.č. XXX na pozemku parc. č. XXX/X zapísaného na LV č- XXXX pre k.ú. W. nad S. (ďalej len byt alebo dotknutý byt). Uviedol, že žalovaní užívali celý rok 2014 byt bez právneho dôvodu, ich žaloba o určenie neplatnosti dražby bola zamietnutá. Žalobca sa domáhal vydania bezdôvodného obohatenia vo výške zodpovedajúcej nákladom, ktoré mu vznikli s plnením zákonnej povinnosti vlastníka bytu uhrádzať náklady spojené s užívaním bytu a ktoré mu boli vyúčtované. Skutočné náklady za rok 2014 vo boli vo výške 2.356,08 eur, pričom žalovaní ani časť neuhradili, preto sa obohacujú minimálne v rozsahu zodpovedajúcom neplateniu nákladov spojených s užívaním bytu, ktoré uhradil žalobca. Majetkový prospech žalovaných predstavuje aktíva, o ktoré sa ich majetok nezmenšil. V prípade, ak by mali užívacie právo k bytu (napr. titulom vlastníctva), potom by žalovaní tieto náklady museli uhrádzať.

3. Súd žalobe vyhovel vydaním platobného rozkazu zo dňa 13.04.2017, ktorý bol zrušený uznesením zo dňa 28.04.2017 v celom rozsahu pre jeho nedoručenie do vlastných rúk.

4. Počas konania žalovaný1/ zomrel, pričom uznesením č.k. 23.06.2017 súd rozhodol, že pokračuje ďalej s dedičmi žalovaného 1/ - H. C. (súčasnou žalovanou X/), A. C. (súčasným žalovaným X/), M. C. (súčasnou žalovanou X/), W. P., voči ktorej bolo uznesením zo dňa XX.XX.XXXX konanie zastavené. Pôvodná žalovaná 2/ je aktuálne označovaná ako žalovaná 4/, pričom táto sa k žalobe aj písomne vyjadrila a uviedla, že so žalobcom od 18.08.2015 uzavreli nájomnú zmluvu, pričom nájom bol 415,- eur mesačne, plus 285,- eur, čo je spolu 700,- eur mimo inkasa - elektriny, plynu. Posiela preto súdu platby za rok 2015. Dohodli sa, že dlh si žalobca bude zrážať zo sumy 700,- eur, pričom ona dlh nemá z čoho uhradiť.

5. Podaním doručeným súdu dňa 26.02.2018 žalobca vzhľadom na uvedené zmeny v okruhu žalovaných upravil petit žaloby tak, že navrhoval, aby súd žalovaných zaviazal spoločne zaplatiť mu sumu 2.356,08 eur s úrokom z omeškania 5,05% ročne z tejto sumy od 19.06.2015 do zaplatenia tak, že žalovaná 4/ je povinná k úhrade v rozsahu 1/1 a každý zo žalovaných 1/ až 3/ v rozsahu 1. Plnením povinnosti žalovanou 4/ zaniká v rozsahu plnenia povinnosť zvyšných žalovaných a plnením povinnosti každým zo žalovaných 1/ až 3/ zaniká v rozsahu plnenia povinnosť žalovanej 4/. Súd uznesením zo dňa 28.02.2018 uvedené pripustil ako zmenu žaloby. Žalobca dôvodil ďalej tým, že žalovaná 4/, ktorá bola pôvodná žalovaná 2/, stále zodpovedá za žalovaný nárok v celom rozsahu tak, ako zaň zodpovedala od začiatku, pričom žalovaní 1/ až 3/ zodpovedajú za záväzok len do výšky nadobudnutého dedičstva, teda v rozsahu ceny svojho dedičského podielu k cene celého dedičstva, teda v 1. K vyjadreniu žalovanej 4/ žalobca uviedol, že pokiaľ žalovaná 4/ predložila súdu doklady na úhradu sumy spolu vo výške 2.700,- eur, ani jedna z týchto úhrad nie je úhradou žalovaného dlhu. Potvrdil, že od 18.08.2015 bola uzavretá nájomná zmluva. Žalovanou 4/ predložené platby, ako vyplýva z ich popisu, boli úhradami mesačnej platby za byt v tom- ktorom mesiaci a doplatok. Podľa nájomnej zmluvy bola dohodnutá výška nájomného 150,- eur mesačne, s tým, že spolu s nájomným mali nájomcovia platiť aj náhrady za platby do fondu prevádzky, údržby a opráv v sume 265,28 eur. Celková mesačná suma podľa zmluvy tak činila 415,28 eur. Ďalej podľa nájomnej zmluvy nájomcovia boli povinní uhradiť aj zábezpeku vo výške dvojnásobku súčtu mesačného nájomného a mesačných platieb spojených s užívaním bytu, a to v 2 splátkach počas prvých 2 mesiacov nájmu vždy spolu s nájomným, Výška zábezpeky tak bola 830,56 eur, teda 2 x (150,- eur + 265,28 eur). Z platieb za rok 2015 uhradené bolo len 2.700,- eur. Uhradené nájomné pritom malo byť (august 2015 - december 2015) 5 x 415,28 eur, čo je 2.076,40 eur, pričom zvyšná úhrada bola len čiastočnou úhradou dohodnutej zábezpeky, ktorá mala byť zložená v sume 830,56 eur, ale zaplatená bola len v sume 623,60 eur. Platby preto na žalovanú sumu nemajú žiaden dopad. Vzhľadom na neuhrádzanie nájomného a dohodnutých zálohových platieb bola zábezpeka použitá na uhradenie neuhradenej časti platieb za december 2015, za jún 2016 a júl 2016.

6. V ďalšom priebehu konania žalovaní namietali, že rovnaké plnenie bolo predmetom konania vedeného na tunajšom súde pod sp.zn. 11C/319/2015, poukazovali na to, že žalobca po vyhratom spore, poslal do bytu vymáhačov, ktorí voľačo napchali do zámkov, následne na to v auguste 2015 prišiel žalobca s návrhom nájomnej zmluvy. Žiadna dlžoba neostala. Zábezpeka sa dávala žalobcovi do ruky a po skončení nájomnej zmluvy prebiehali platby ešte 9 mesiacov, počas ktorých sa uhradilo ďalších 2.810,- eur, čím sa mali uhradiť aj nároky, ktoré sú predmetom tohto konania. Vyšpecifikovali, že nájomná zmluva bola na 1 rok, mesačne mali platiť sumu 415,28 eur, čo je za 12 mesiacov suma 4.983,36 eur, ale za obdobie od 18.08.2015 do 17.08.2016 uhradili spolu žalobcovi sumu 5.221,12 eur. Po skončení nájmu a za obdobie od 25.08.2016 do 28.04.2017 uhradili ešte ďalších 2.810,- eur. K platbám a poznámkam na jednotlivých príkazoch na úhradu žalovaná 4/ uviedla, že platby realizovala ona, aj poznámky na platby písala ona v tom mesiaci, kedy platbu realizovala, táto poznámka podľa nej asi nič neznamená. Žalobca trval na tom, že žiadne iné konania ohľadom totožného nároku vedené nie je, konanie vedené pod sp.zn. 11C/319/2015 sa týka dlžných platieb za rok 2013, kde žalovaní majú totožnú obranu. K platbám tvrdným žalovanými uvádzal, že tieto sa žalovaného dlhu netýkajú, a to ani platby v roku 2015, ani platby v roku 2016 a 2017, pričom poukázal na poznámky na príkazoch na úhradu, z ktorých má byť zrejmé, že sa týkajú iného dôvodu a iného obdobia. Úhrady takto realizované sa týkajú obdobia užívania bytu bez právneho dôvodu a budú vysporiadané vrámci riešenia nárokov za obdobia od zániku nájmu do reálneho opustenia bytu (čoho sa žalobca musel domáhať až exekúciou na vypratanie bytu), teda nárokov z bezdôvodného obohatenia a takto s týmito úhradami žalobca za dané obdobia bude aj

nakladať. Poukázal na to, že pokiaľ aj platiteľ sám učil, za akú dobu a aký dlh platí, žalobca nemôže toto určenie jednostranne meniť, lebo by konal v rozpore s právom.

7. Súd ďalej vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov a zistil nasledovný skutkový stav:

8. V konaní nebolo sporné a vyplýva to aj z LV č. XXXX pre kú. W. nad S., že žalobca v rozhodnom období bol výlučným vlastníkom dotknutého bytu. Z predloženého vyúčtovania zálohových úhrad nákladov za užívanie bytu za kalendárny rok 2014 vyplynulo, že skutočné náklady na užívanie bytu za kal. rok 2014 boli vo výške 2.356,08 eur, pričom podľa rozpisu tieto pozostávali z poplatkov, nákladov na teplo, teplú úžitkovú vodu, studenú vodu, odvod zrážkovej vody, nákladov na el. energiu v spoločných priestoroch, prevádzku a dozorovanie výťahu, náklady na deratizáciu, poistné.

9. Z rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 27C/424/2012-160 z 13.05.2014 súd mal zistené, že pôvodný žalovaný 1/ a žalovaná 4/ sa domáhali určenia neplatnosti dobrovoľnej dražby, ktorej predmetom bol dotknutý byt, pričom žaloba bola zamietnutá. Rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 6Co/769/2014-180 zo dňa 28.04.2015 bol rozsudok potvrdený. Zo spisu Okresného súdu Trenčín sp.zn. 11C/319/2015, ktoré konanie nie je t.č. právoplatne skončené, súd mal zistené, že žalobou doručenou súdu dňa 09.07.2015 sa žalobca domáhal voči totožným žalovaným uhradenia sumy 2.170,16 eur s úrokom z omeškania titulom bezdôvodného obohatenia spočívajúceho v nezaplatených skutočných nákladoch za užívanie dotknutého bytu bez právneho dôvodu za kal. rok 2013. Žalovaní v tomto spise produkovali totožnú procesnú obranu ako v prejednávanej veci, predložili totožné vyjadrenie, aj doklady o totožných úhradách a mali za to, že nimi je žalovaný dlh uhradený v celom rozsahu. Žalobca i v tomto konaní totožne argumentuje tým, že tvrdené platby nie sú platbami na žalovaný dlh. Nakoľko v konaní sp.zn. 11C/319/2015 je predmetom žaloby dlh za iné obdobie, než je to v prejednávanej veci, keď rozhodným obdobím vzniku dlhu je kal. rok 2013 a v prejednávanej veci je rozhodným obdobím vzniku dlhu rok 2014, nemôže sa jednať o totožnú vec, nakoľko obe žaloby vychádzajú z rôzneho skutkového vymedzenia (rôzne dlhy za rôzne obdobia). Nejde preto o prekážku veci začatej (litispendenciu). Poukaz žalovaných na údajné dve totožné konania preto nebol opodstatnený.

10. Pôvodný žalovaný 1/ Ľubomír C. zomrel dňa 01.10.2016, teda počas konania, pričom podľa uznesenia Okresného súdu Trenčín č.k. 12D/1037/2016-49 zo dňa 14.03.2017, čistá hodnota dedičstva bola určená na sumu 13.304,24 eur, pričom bola schválená dohoda dedičov, že dedičstvo nadobudli každý v 1 manželka poručiťľa - V. C. (súčasná žalovaná 4/), a deti poručiťľa H. C., A. C. a M. C. (žalovaní 1/ až 3/).

11. Z nájomnej zmluvy zo dňa 18.08.2015 uzatvorenej medzi žalobcom ako prenajímateľom a pôvodným žalovaným 1/ H. C. a žalovanou 4/ V. C. ako nájomcami súd mal zistené, že predmetom nájmu bol dotknutý byt, doba nájmu bola dohodnutá na dobu určitú od 18.08.2015 do 17.08.2016. Nájomné bolo dohodnuté vo výške 150,- eur mesačne (bod 3.1 zmluvy), úhrady za plnenia spojené s užívaním bytu boli nájomcovia povinní platiť podľa predpisu správcu bytového domu, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. Podľa predpisu mesačnej zálohovej platby za užívanie bytu, ktorý bol súčasťou zmluvy, výška platby činila sumu 265,28 eur mesačne. Podľa bodu 10.1 zmluvy za účelom zabezpečenia pohľadávok prenajímateľa voči nájomcom z tejto zmluvy najmä, ale nielen z dôvodu neplatenia nájomného alebo úhrad za plnenia spojené s užívaním bytu sa zmluvné strany dohodli, že nájomcovia uhradia na účet prenajímateľa peňažnú zábezpeku vo výške dvojnásobku sumy zodpovedajúcej súčtu mesačného nájomného a mesačných platieb spojených s užívaním bytu. Tieto sa zaviazali zaplatiť v 2 splátkach počas prvých 2 mesiacov nájmu vždy spolu s nájomným. Podľa notárskej zápisnice N 209/2015, NZ 28451/2015, NCRIs 29110/2015 spísanej 18.08.2015 notárom JUDr. Miroslavou Turňovou, nájomcovia vyhlásili, že uzatvorili dňa 18.08.2015 nájomnú zmluvu so žalobcom k dotknutému bytu. Nájomcovia vyhlásili, že uznávajú svoje záväzky uvedené v notárskej zápisnici vyplývajúce z nájomnej zmluvy a v prípade nesplnenia záväzku byt vypratať a odovzdať, súhlasili s tým, aby sa notárska zápisnica stala vykonateľným exekučným titulom a podkladom pre vykonanie exekúcie vypratáním predmetu nájmu

12. Z predložených potvrdeniach o platbách/vkladoch v hotovosti realizovaných v prospech žalobcu mal súd zistené, že ide o nasledovné platby:

- platba z 27.08.2015 v sume 700,- eur, s poznámkou k platbe „úhrada byt 8/15 + doplatok za byt“,
- platba z 25.09.2015 v sume 500,- eur, s poznámkou k platbe „úhrada byt 9/15 + doplatok za byt“,
- platba z 27.10.2015 v sume 500,- eur, s poznámkou k platbe „úhrada byt 10/15 + doplatok za byt“,

- platba z 27.11.2015 v sume 700,- eur, s poznámkou k platbe „úhrada byt 11/15 + doplatok za byt“,
- platba z 30.12.2015 v sume 300,- eur, s poznámkou k platbe „úhrada byt 12/15“,
- platba z 25.08.2016 v sume 500,- eur, s poznámkou k platbe „8/2016“,
- platba z 30.09.2016 v sume 400,- eur, s poznámkou k platbe „úhrada byt 09/16 + doplatok v 10.m“,
- platba z 25.10.2016 v sume 270,- eur, s poznámkou k platbe „nájom“,
- platba z 28.11.2016 v sume 300,- eur, s poznámkou k platbe „nájom 11/16“,
- platba z 28.12.2016 v sume 300,- eur, s poznámkou k platbe „nájom 12/16“,
- platba z 26.01.2017 v sume 440,- eur, s poznámkou k platbe „nájom 1/17“,
- platba z 27.02.2017 v sume 300,- eur, s poznámkou k platbe „nájom 2/17“,
- platba z 31.03.2017 v sume 150,- eur, s poznámkou k platbe „nájom 3/17“,
- platba z 28.04.2017 v sume 150,- eur, s poznámkou k platbe „nájom 4/17“.

13. Záonné ustanovenia:

Podľa § 451 Občianskeho zákonníka, Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 Občianskeho zákonníka, Predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka, Musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

Podľa § 470 Občianskeho zákonníka, (1) Dedič zodpovedá do výšky ceny nadobudnutého dedičstva za primerané náklady spojené s pohrebom poručiťa a za poručiťove dlhy, ktoré na neho prešli poručiťovou smrťou. (2) Ak je viac dedičov, zodpovedajú za náklady poručiťovho pohrebu a za dlhy podľa pomeru toho, čo z dedičstva nadobudli, k celému dedičstvu.

Podľa § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka, Ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne.

Podľa § 145 ods. 2 Občianskeho zákonníka, Z právnych úkonov týkajúcich sa spoločných vecí sú oprávnení a povinní obaja manželia spoločne a nerozdielne.

Podľa § 559 Občianskeho zákonníka, (1) Splnením dlh zanikne. (2) Dlh musí byť splnený riadne a včas.

Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, Ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády SR č.87/1995 Z.z. v znení účinnom od 01.02.2013, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

14. Bezdôvodné obohatenie je v Občianskom zákonníku konštruované ako záväzkový právny vzťah medzi tým, kto sa na úkor iného obohatil, a tým, na úkor koho došlo k bezdôvodnému obohateniu. Pri plnení bez právneho dôvodu ide o to, že medzi zúčastnenými osobami chýba právny vzťah, ktorý by zakladal právny nárok na predmetné plnenie. O obohatenie ide vtedy, ak takýmto plnením došlo na strane obohateného buď k zvýšeniu aktív alebo k zníženiu pasív, prípadne sa jeho majetkový stav nezmenšil, hoci by sa tak za bežných okolností stalo. Plnením bez právneho dôvodu je užívanie cudzej veci bez zmluvy o nájme, či iného titulu oprávňujúceho užívať cudziu vec. V takomto prípade vzniká

prospech tomu, kto realizuje užívateľské oprávnenie bez toho, aby sa jeho majetkový prospech zmenšil o prostriedky vynaložené v súvislosti s právnym vzťahom, ktorý zakladá právo vec užívať. O takýto prípad ide aj v prejednávanej spore, pretože v konaní nebolo sporné, že pôvodný žalovaný 1/ H. C. a žalovaná 4/ V. C. užívali počas celého kalendárneho roku 2014 dotknutý byt vo výlučnom vlastníctve žalobcu bez nájomnej alebo inej zmluvy, ktorá by ich oprávňovala byt užívať. K uzatvoreniu nájomnej zmluvy medzi žalobcom ako prenajímateľom a uvedenými osobami ako nájomcami došlo až dňa 18.08.2015, pričom nájom bytu bol dohodnutý na dobu určitú do 17.08.2016. Predmetom tohto konania je však záväzok vzniknutý za obdobie od 01.01.2014 do 31.12.2014. Pôvodný žalovaný 1/ počas konania zomrel, a preto súd pokračoval v konaní s jeho dedičmi, vo vzťahu ku ktorým ide o dlh, za ktorý zodpovedajú z titulu svojho postavenia ako dedičov po poručiťovi - dlžníkovi. Dedičmi sa podľa právoplatného dedičského rozhodnutia stali žalovaní 1/ až 3/ ako deti poručiťa a žalovaná 4/ (pôvodná žalovaná 2/) ako jeho manželka. Dedičia zodpovedajú za dlhy pôvodného žalovaného 1/ ako poručiťa, ktoré poručiť mal ku dňu svojej smrti, pričom vždy zodpovedajú za dlhy len do výšky ceny nadobudnutého dedičstva. V prípade, že poručiť zanechal viac dedičov, ako v prejednávanej veci, každý z nich zodpovedá za dlhy poručiťa len v rozsahu ceny svojho dedičského podielu k cene celého dedičstva (vo vzťahu k žalovanej 4/ však toto neplatí, nakoľko táto je súčasne aj pôvodnou dlžníčkou, ktorej postavenie sa ale smrťou jej manžela nezmenilo - o tom viac v ďalšom odôvodnení).

15. V konaní bola výška žalovaného bezdôvodného obohatenia vyčíslená na sumu 2.356,08 eur, pričom táto zodpovedá výške skutočných nákladov, ktoré za rok 2014 boli vynaložené v súvislosti s užívaním dotknutého bytu, a to v zmysle vyúčtovania, ktoré vyhotovil správca bytového domu, ktorú sumu uhradil žalobca. Súd nemal pochybnosti o správnosti výšky vyčíslenia, pričom prípadnú nesprávnosť ani žalovaní nenamietali. Rozpis týchto nákladov a rozpis reálnej spotreby pritom jednoznačne vyplýva z predloženého ročného vyúčtovania za rok 2014. V danej veci žalovaná suma zodpovedá teda len výške zaplatených skutočných nákladov na služby, ktorých dodávka závisela od ich spotreby (napr. kúrenie, voda), pričom tieto plnenia spotrebovali v celom rozsahu pôvodný žalovaný 1/ a žalovaná 4/ ako osoby, ktoré v roku 2014 byt reálne užívali, čo v konaní sporným nebolo. Ide teda o sumu skutočných nákladov tak, ako tieto vyplývajú z ročného vyúčtovania podľa reálne zistenej spotreby. Súd konštatuje, že uvedené platby za reálne spotrebované služby predstavujú bezdôvodné obohatenie na strane pôvodného žalovaného 1/ a žalovanej 4/, ktorých majetková sféra sa o sumu skutočných nákladov v zmysle ročného vyúčtovania neznížila, hoci, ak by byt v rozhodnom období užívali na základe riadneho titulu (napr. nájomnej zmluvy), tak by sa ich majetok o zodpovedajúcu čiastku skutočných nákladov zmenšil, pretože by im zo zmluvy vyplývala povinnosť plniť. Výška záväzku z bezdôvodného obohatenia tak predstavuje sumu 2.356,08 eur, ktorá jednoznačne vyplynula z vykonaného dokazovania, pričom nesprávnosť vyčíslenia skutočných nákladov žalovaní nenamietali, nakoľko ich obrana smerovala výlučne len k argumentom týkajúcim sa zániku tohto dlhu údajným splnením, nie však k argumentom, ktoré by spochybňovali výšku vyčíslenia žalovanej sumy. Súd preto vychádzal pri ustálení výšky bezdôvodného obohatenia z tohto listinného dôkazu, keď nakoniec žiaden iný dôkaz týkajúci sa prípadného vyčíslenia dlžnej sumy stranami produkovaný v konaní ani nebol.

16. V tejto súvislosti súd ešte dodáva, že vedený spor nie je spotrebiteľským sporom v zmysle § 290 CSP, nakoľko v prejednávanej veci nejde o spor vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy, teda zmluvy ktorú na jednej strane uzavrel spotrebiteľ nekonajúci v rámci svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti a na druhej strane dodávateľ, ktorý konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Ide o spor, ktorý totiž nemá základ vôbec v žiadnej existujúcej zmluve medzi žalobcom a žalovanými (resp. pôvodným žalovaným 1/ a žalovanou 4/), spor nevyplýva zo žiadnej spotrebiteľskej zmluvy, ani s ňou nijak nesúvisí. Práve naopak, spor vznikol najmä preto, že žiadna zmluva medzi dotknutými stranami neexistovala. Preto tento spor nenapĺňa podmienky definovaného spotrebiteľského sporu v zmysle § 290 CSP, a preto súd ani nemohol vykonávať dôkazy, ktoré strany nenavrhl (tak, ako to by to mohol urobiť v prípade spotrebiteľov v zmysle § 295 CSP).

17. Ako už súd uviedol vyššie, obrana žalovaných spočívala v tom, že tvrdili, že žalovaný dlh je už v celom rozsahu skôr uhradený. Súd uvádza, že medzi stranami sporné nebolo, že žalovaní vykonali nasledovné úhrady :

A/

- platba z 27.08.2015 v sume 700,- eur, s poznámkou k platbe „úhrada byt 8/15 + doplatok za byt“,
- platba z 25.09.2015 v sume 500,- eur, s poznámkou k platbe „úhrada byt 9/15 + doplatok za byt“,
- platba z 27.10.2015 v sume 500,- eur, s poznámkou k platbe „úhrada byt 10/15 + doplatok za byt“,

- platba z 27.11.2015 v sume 700,- eur, s poznámkou k platbe „úhrada byt 11/15 + doplatok za byt“,
- platba z 30.12.2015 v sume 300,- eur, s poznámkou k platbe „úhrada byt 12/15“
(predložené doklady žalovanými na čl. 53 a nasl., pričom žalobca potvrdil, že tieto platby obdržal v podaní na čl. 101)

B/

- platba z 28.01.2016 v sume 415,28 eur,
- platba z 29.02.2016 v sume 415,28 eur,
- platba z 31.03.2016 v sume 415,28 eur,
- platba z 29.04.2016 v sume 415,28 eur,
- platba z 31.05.2016 v sume 180,- eur,
- platba z 30.06.2016 v sume 280,- eur,
- platba z 27.07.2016 v sume 400,- eur,
(žalovaní tvrdili tieto platby v podaní na čl. 171, žalobca potvrdil v podaní na čl. 101, že tieto platby obdržal, doklady o ich vykonaní neboli predložené, ale ich realizácia nebola medzi stranami sporná).

C/

- platba z 25.08.2016 v sume 500,- eur, s poznámkou k platbe „8/2016“,
- platba z 30.09.2016 v sume 400,- eur, s poznámkou k platbe „úhrada byt 09/16 + doplatok v 10.m“,
- platba z 25.10.2016 v sume 270,- eur, s poznámkou k platbe „nájom“,
-- platba z 28.11.2016 v sume 300,- eur, s poznámkou k platbe „nájom 11/16“,
- platba z 28.12.2016 v sume 300,- eur, s poznámkou k platbe „nájom 12/16“,
- platba z 26.01.2017 v sume 440,- eur, s poznámkou k platbe „nájom 1/17“,
- platba z 27.02.2017 v sume 300,- eur, s poznámkou k platbe „nájom 2/17“,
- platba z 31.03.2017 v sume 150,- eur, s poznámkou k platbe „nájom 3/17“ - vo vzťahu k tejto platbe súd len pre úplnosť uvádza, že žalovaní tvrdili, že výška úhrady bola 300,- eur, ale z predloženého dokladu o vklade na účet vyplýva, že výška vkladu bola v sume 150,- eur,
- platba z 28.04.2017 v sume 150,- eur, s poznámkou k platbe „nájom 4/17“
(výška týchto úhrad vyplýva z predložených potvrdení o vkladoch na účet na čl. 172 a nasl., žalobca z nich vyplývajúce sumy nerozporoval).

18. Uvedené úhrady mali byť podľa žalovaných úhradami žalovaného dlhu, ktorý mal byť nimi splnený v celom rozsahu. Túto argumentáciu súd neuznal ako dôvodnú. Súd má za to, že tieto platby boli platbami na úhradu iných záväzkov totožných dlžníkov voči totožnému veriteľovi, nie však platbami na úhradu žalovaného dlhu. Súd pritom nezistil vykonaným dokazovaním žiadne pochybenie žalobcu pri zápočte realizovaných čiastkových platieb na jednotlivé záväzky voči žalobcovi. Pri viacerých dlhoch voči tomu istému veriteľovi sa platbou vyrovná ten dlh (ak platba nestačí na úhradu všetkých dlhov naraz), voči ktorému dlžník pri plnení prejaví úmysel ho plniť, teda uhradí sa ten dlh, o ktorom dlžník pri plnení vyhlási, alebo ho označí, že ho chce plniť. V takom prípade veriteľ musí vôľu dlžníka takto prejavenu akceptovať a musí platbu dlžníka považovať za platbu tohto dlhu, ktorý dlžník mienil uhradiť. Vôľu dlžník môže prejavíť najmä tým, že pri plnení označí dlh, ktorý plní, teda, že označí (napr. poznámkou k platbe) dlh, ktorý má v úmysle plniť, prípadne dlh, ktorý dlžník chce plniť, môže identifikovať príslušným variabilným symbolom viažucim sa k tomu- ktorému dlhu. Dôležité je, aby takto svoju vôľu ohľadom toho, ktorý z viacerých dlhov chce dlžník plniť, prejavil jasne, jednoznačne a zrozumiteľne, aby sa dalo určiť, čo sa má plniť a aby to bolo aj pre veriteľa pochopiteľné. Súdna prax pripustila, že platbu konkrétneho dlhu možno identifikovať aj tým, že dlžník zaplatil platbu v takej výške, ktorá zodpovedá práve výške jedného z viacerých dlhov (na základe ktorého možno „dešifrovať“ vôľu dlžníka, že chce platiť práve ten a nie iný dlh).

19. Vo vzťahu k platbám realizovaným žalovanými vychádzajúc z vyššie uvedených východísk súd konštatuje, že nešlo k platby žalovaného dlhu. Vo vzťahu k platbám v odseku 17 pod bodom A/ súd uvádza, že každá jedna z týchto platieb bola výslovne označená poznámkou k platbe, z ktorej je celkom jednoznačné, čo sa malo uhrádzať. Je zrejme, že týmito platbami sa uhradzovalo nájomné a platby spojené s užívaním bytu vyplývajúce z nájomnej zmluvy zo dňa 18.08.2015, ktorou bol založený nájomný vzťah od 18.08.2015 do 17.08.2016. Platby sú označené poznámkami, z ktorých je zrejme, že ide o úhrady za byt za mesiace august až december 2015, a teda nejde o úhrady dlhov zo skoršieho obdobia. Pokiaľ prvé štyri platby sú označené ešte aj ako „+ doplatok za byt“, súd konštatuje, že sa stotožnil s argumentáciou žalobcu, že ide o úhradu dohodnutej peňažnej zábezpeky, ktorú mali nájomcovia v prvých mesiacoch nájmu uhradiť v splátkach v zmysle bodu 10.1 nájomnej zmluvy. Táto mala byť v zmysle

dohody uhradená spolu s nájomným na účet žalobcu počas prvých dvoch mesiacov nájmu v sume celkom 830,56 eur v dvoch splátkach, pričom žalovaní nepreukázali svoje tvrdenia a ani nenavrholi vykonať dôkaz na preukázanie svojho tvrdenia o tom, že zábezpeka bola uhradená „na ruku“ v hotovosti osobe (ktorú ani neoznačili), keď zo zmluvy naopak vyplýva, že táto mala byť hradená prevodom na účet v splátkach a táto (ako vyplýva z úhrad za obdobie od augusta do decembra 2015) ani navyše nebola uhradená v celom rozsahu. Pokiaľ žalobca rešpektujúc vôľu dlžníka vyjadrenú pri realizovaní platieb započítal tieto platby na úhradu nájmu, platieb za služby spojené s užívaním bytu a zábezpeky z nájomnej zmluvy za obdobie trvania nájmu bytu založeného nájomnou zmluvou, takýmuto postupu nemožno nič vyčítať. Prakticky rovnako boli platby označené aj v prípade v odseku 17 pod bodom C/, kde je zrejme, že platbami boli mienené úhrady záväzkov za obdobie od augusta 2016 (kedy ešte trval nájom) do apríla 2017, pričom v konaní nebolo sporné, že byt bol užívaný aj po zániku doby nájmu (už bez ďalšej nájomnej zmluvy), keďže tvrdenie žalobcu o tejto skutočnosti žalovaní ani nenamietali ako nepravdivé. Z označení platieb je jednoznačne zrejme, že žalovaní mienili platiť svoje čiastkové záväzky za uvedené časové obdobie a z ničoho nemožno ani len vyvodiť, že by vôbec mali v úmysle uhrádzať žalovaný záväzok za obdobie roku 2014. Čo sa týka platieb označených v odseku 17 pod bodom B/, tieto sporné medzi stranami neboli, ale súd (keďže neboli predložené doklady o ich realizácii), nemal k dispozícii celé potvrdenia o vkladoch na účet s poznámkami k platbe, z ktorých by bolo možné zistiť, či dlžník v poznámke určil, čo má nimi v úmysle platiť tak, ako to bolo pri platbách z bodov A/ a C/. Vychádzajúc však z princípu, že platbu možno identifikovať aj tým, že je uhradená práve vo výške, ktorá zodpovedá niektorému z viacerých dlhov, potom možno jednoznačne konštatovať, že platby za obdobie od januára až apríla 2016 realizované každý mesiac v sumách 415,28 eur (teda presne v sume mesačného nájmu a platby za služby spojené s užívaním dlhu - ani viac, ani menej) sú platbami titulom nájmu a platby za služby v zmysle nájomnej zmluvy z 18.08.2015 za príslušné mesiace trvania nájmu a nie platbami na žalovaný dlh. Všetky platby uvedené pod písm. A/, B/ a C/ v odseku 17 sú navyše platené každý mesiac pravidelne za sebou vždy jedenkrát mesačne prakticky takmer v rovnaký deň počnúc od mesiaca uzavretia nájomnej zmluvy, z čoho tiež možno usúdiť, že žalovaní mali v úmysle platiť svoje záväzky vyplývajúce z nájomnej zmluvy (resp. z neskoršieho užívania bytu už opäť bez nájomnej zmluvy) a podľa vyjadrenia žalobcu tak s nimi aj bolo naložené, čo súd považuje za správne. Ak ide o platby z 31.05.2016 v sume 180,- eur, z 30.06.2016 v sume 280,- eur a z 27.07.2016 v sume 400,- eur, tieto označené neboli nijako, ani sa presne nezhodovali svojou výškou so žiadnym čiastkovým dlhom (úhrady sú nižšie, než je žalovaný dlh, ale aj než je suma mesačného nájomného a platby podľa nájomnej zmluvy), a teda len z časových súvislostí načrtnutých v predošlej vete možno dovodiť, že sa tiež jednalo o platby záväzkov z nájomnej zmluvy. Ak by sme ale pri nich vychádzali z princípu priority, teda že pri čiastkových platbách, pri ktorých dlžník neurčí, čo chce platiť, by sa mali uhradiť ako prvé dlhy najskôr splatné, potom ani v takomto prípade nemôže ísť o úhradu žalovaného dlhu. V konaní žalobca tvrdil (čo žalovaní ani netvrdili ako nepravdivé), že neuhradili žalobcovi ani iné skôr splatné záväzky (trovy konania v sume 2.209,85 eur právoplatne priznané v konaní sp.zn. 14C/464/2012, suma z právoplatného zmieru v konaní sp.zn. 16C/13/2013, ale aj skorší je záväzok za obdobie roku 2013, ktorý je predmetom konania sp.zn. 11C/3192/2015), a preto by sa prípadne tieto úhrady mohli započítať najskôr na tieto skôr splatné dlhy, ale nie na úhradu neskoršieho dlhu žalovaného v tomto konaní.

20. Vychádzajúc zo všetkých týchto skutočností súd konštatuje, že tvrdené úhrady nie sú úhradami na žalovaný dlh. Iné úhrady v konaní ani tvrdené neboli. V konaní preto nebolo preukázané, že by došlo k úhrade žalovaného dlhu čo i len čiastočne, a preto súd žalobcovi priznal sumu 2.356,08 eur v celom rozsahu.

21. Zo žalovanej sumy si žalobca uplatnil aj úroky z omeškania. Nárok na úroky z omeškania s plnením peňažného dlhu vzniká bez ohľadu na to, čo spôsobilo omeškanie. Úroky z omeškania možno priznať iba od toho času, keď sa dlžník dostal do omeškania. Základným predpokladom vzniku nároku na úroky z omeškania je teda existencia omeškania s plnením peňažného dlhu a základným predpokladom takéhoto omeškania je existencia pohľadávky, t.j. práva na peňažné plnenie a jej zročnosť. Výšku úrokov z omeškania v občianskom práve nemožno dojednať nad rámec ustanovený zákonom a z povahy ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. vyplýva, že kogentne je stanovená horná hranica úrokov z omeškania, ktorej prekročenie nie je prípustné. Dôvodné sú preto aj úroky z omeškania z dlžnej sumy, ktoré boli uplatnené v správnej sadzbe, keď v rozhodnom období (už počnúc od 10.09.2014) výška úrokovej sadzby ECB 0,05% + 5%, teda výška úrokov z omeškania bola 5,05% ročne. Súd preto priznal úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy dlžnej istiny od 19.06.2015, ako od prvého dňa omeškania s úhradou dlhu do zaplatenia

s poukazom na ustanovenie § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení § 3 nariadenia vlády, pričom v konaní nebolo sporné, že na úhradu žalovaného dlhu boli pôvodný žalovaný 1/ a žalovaná 4/ vyzvaní.

22. Vzhľadom na to, že pôvodný žalovaný 1/ zomrel počas konania a namiesto neho sú v konaní jeho dedičia, súd sa musel vysporiadať s tým, v akom rozsahu ten-ktorý zo žalovaných je povinný tento dlh žalobcovi uhradiť. Vo vzťahu k žalovanej 4/ (pôvodnej žalovanej 2/) súd uvádza, že táto zodpovedala za dlh spolu s pôvodným žalovaným 1/ solidárne - spoločne a nerozdielne, to znamená, že išlo o spoločný dlh ich oboch, pričom žalobca mohol požadovať celý dlh tak od pôvodného žalovaného 1/, ako aj od žalovanej 4/ (pôvodnej žalovanej 2/). Obaja boli zaviazaní na to isté plnenie tak, že veriteľ mohol od ktoréhokoľvek z nich požadovať celé plnenie s tým následkom, že len čo niektorý dlžník záväzok splní, oslobodí tým aj druhého spoludlžníka. Platná právna úprava zakotvená v ustanovení § 511 OZ <<http://www.epi.sk/form/goto.ashx?t=27&p=1353179-1353182&f=2>> pripúšťa solidaritu iba v tých prípadoch, kde je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté, že viacerí dlžníci majú tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne. Medzi ustanoveniami o neoprávnenom majetkovom prospechu (teraz bezdôvodnom obohatení) nie je osobitný predpis o možnosti založiť solidárnu povinnosť súdnym výrokom. V súvislosti s rozhodovaním o nárokoch na vydanie neoprávneného majetkového prospechu možno preto založiť solidárnu povinnosť súdnym výrokom iba tam, kde je podložená osobitným ustanovením (R 26/1975, R 1/1979), tu je ním ustanovenie § 145 ods. 2 <<http://www.epi.sk/form/goto.ashx?t=27&p=1351506&f=2>> Občianskeho zákonníka o solidarite manželov. Smrťou pôvodného žalovaného 1/ sa postavenie žalovanej 4/ nezmenilo (nezlepšilo) v tom zmysle, že by zodpovedala v menšom rozsahu za dlh poručiteľa než pred jeho smrťou, teda že by zaň zodpovedala ako zvýšni dedičia len do výšky nadobudnutého dedičstva. Žalovaná 4/ stále zodpovedá (tak ako od počiatku) za celý dlh, rozsah jej zodpovednosti sa preto smrťou jej manžela ani neznižil na 1, ale ani sa o ďalšiu 1 už nezvýšil. Žalovaná 4/ preto zodpovedá za celý dlh (žalobca od nej stále môže požadovať úhradu celého dlhu), a preto súd vo výroku určil, že táto je povinná uhradiť dlh v celosti (1/1). Ak však žalovaná 4/ vykoná platbu na prisúdený dlh, v rozsahu tejto platby zanikne povinnosť zvyšných žalovaných plniť, čím sa dosiahne to, aby žalobca neobdržal plnenie nad rámec toho, čo mu patrí, keďže prisúdené plnenie mu stále patrí len raz, hoci žaluje viaceré osoby. Vo vzťahu k žalovaným 1/ a 3/ ako dedičom (deťom) pôvodného žalovaného 1/ a súčasne osobám, ktoré sa dlžníkmi stali len preto, že vstúpili zo zákona do dlhov svojho poručiteľa a ktoré pred smrťou poručiteľa dlžníkmi žalobcu neboli, v plnej miere platí ust. § 470 ods. 2 OZ, v zmysle ktorého, ak je viac dedičov, zodpovedajú za dlhy podľa pomeru toho, čo z dedičstva nadobudli, k celému dedičstvu. Žalovaní 1/ až 3/ nemôžu zodpovedať za celý dlh, ale vo vzťahu k nim ide o dlh delený, pretože každý je povinný platiť len do výšky ceny svojho dedičského podielu k cene celého dedičstva. Podľa dedičského rozhodnutia, čistá hodnota dedičstva bola 13.304,24 eur, pričom každý zo žalovaných 1/ až 3/ dedil z tejto sumy rovným dielom po 1, a teda cena dedičského podielu každého z nich je 3.326,06 eur, a tak každý z nich zodpovedá za dlh poručiteľa až do tohto rozsahu. Pre úplnosť treba tiež podotknúť, že úroky z omeškania sa považujú za dlh poručiteľa len v rozsahu, v akom sú kapitalizované ku dňu jeho smrti (teda len do 01.10.2016), a teda len v tomto rozsahu za ne dedičia zodpovedajú podľa § 470 ods. 2 OZ. Úroky z omeškania za dobu po smrti pôvodného žalovaného 1/ až do zaplatenia sú už dlhom každého jednotlivého dediča a nie dlhom zdedením po poručiteľovi, a preto tento dlh je už každý z nich povinný platiť bez obmedzenia hornou hranicou výšky dlhu. Vzhľadom na celkovú výšku dlhu poručiteľa (2.356,08 eur) s úrokmi z omeškania vzniknutými do dňa jeho smrti (kapitalizované úroky z omeškania z dlžnej sumy od 19.06.2015 do 01.10.2016 v sume 153,21 eur), ktorú treba ešte vydeliť 1, potom treba uzavrieť, že ani jeden zo žalovaných 1/ až 3/ nemá ešte „vyčerpaný“ rozsah svojho podielu (3.326,06 eur), nad ktorý by už nebol povinný dlh po poručiteľovi uhradiť, preto ich povinnosť plniť trvá. Súd preto každého zo žalovaných 1/ až 3/ zaviazal na úhradu žalovaného dlhu v rozsahu 1. Aj v prípade, že ktorýkoľvek zo žalovaných 1/ až 3/ bude dlh čo i len sčasti plniť, v rozsahu tohto plnenia zanikne povinnosť žalovanej 4/ plniť ten istý dlh, čo opäť zaručí to, aby žalobca dostal úhradu svojho záväzku v súčte iba jedenkrát.

23. Podľa § 255 ods. 1 CSP, Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Vo výroku o trovách konania rozhodol súd podľa vyššie citovaného zákonného ustanovenia. Žalobca bol úspešný v celom rozsahu, keďže súd jeho žalobe vyhovel v celom rozsahu, a preto má žalobca voči žalovaným právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Súd na náhradu trov konania zaviazal žalovaných 1/ až 4/ už všetkých rovnako spoločne a nerozdielne, keďže dlh na trovách konania, ktorého sú účastníkmi, už nie je dlhom zdedeným po poručiteľovi, ktorý by bol deleným záväzkom. O výške trov rozhodne po právoplatnosti vyšší súdny úradník samostatným uznesením v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trenčín.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.